

რთულია, ამ ოთხი მილიონ ხალხს, რომელიც აღწერილია ადგილობრივ გადართვის, თავის სარგებლობაში 245 მილიონი ლესტინი მიწა აქვს. ციმბირში გადასახლებულთა მიწათ მოწყობა დღეს იმდენ საფუძვლით ხდება, როგორც ეს მიღებულია ციმბირის მკვიდრ მესოგებლების შესახებ და ეს საფუძველია—მიწით საკუთრო მფლობელობა და არა დროებით სარგებლობის უფლება. რაგანაც მთავრობა წინასწარ გარანტია მიწის სიფრთხილს, ამიტომაც მას სურს ციმბირის შესახებ შემოიტანოს იმგვარი კანონპროექტი, რომელიც ამ შემთხვევაში შესცდის ძირითად საფუძველს 23 ივნისის 1906 წლის კანონისა.

იმ ნაწილში, რომელიც შეეხება მთავარგავის შეტყუვლობას, ის იმ ახალ ბარბოს, რომ გადასახლებულ მთავარგავს სლავიანთა მოღვაწის ბუნებრივ ღრთვლებს; არაფრად დაბრკოლებას და არაფრად ცირკულირებს არ შეუძლიან ამ მოძრაობის შეწყობა. გრთად ერთი საშუალება ამის შესაფერხებლათ ეს—წინარი ოკენება. მთავარგავებში გამოსიქვა სრულიყო, რომ ამ მოყვანილობა ცნობებში დაამკვიდროს სოლიდარობა ადმინისტრაციულ მთავრობას და კანონმდებლობითი დაწესებულებების შორის და მოხსენება დაამთავრა შემდეგი სახით:

„იქვე, სადა წარმომადგენლებმა მიმოიხილეს თავის მჭარველობის ქვეშ დიდი საფრთხე და აღმოჩნდა უსაქიროესი საშუალებებითი კანონებით აღმასრულებელი მთავრობის, მისი უდიდებულესობის სახით, ამ კანონების ცხოვრებაში გასატარებლათ. კომისიამ, მისცენ ბის მომენის შემდეგ, იმსჯელო კერძო კითხვებზე და სხვა დაიბურა.

სახელმწიფო სათათბიროს გარეშე

სათათბიროს კანონები. ახალი კანონი, საშობათო სათათბიროს სხდომები 18-20 დეკემბრად ერთი თვის განმავლობაში შესწავლიან.

სახელმწიფო დაცვის კომისია. 29 ნოემბრის ამ კომისიამ დაიწყო მუშაობა; პირველად მან გაარჩია კანონპროექტი მესამე რიგის კანონების ცხენებით უზრუნველყოფის შესახებ. მათ მომზადების დროს. კომისიამ კანონპროექტი უცვლელად დაამტკიცა. ბოლოს კომისიამ დადგინა მოსთხოვარი ბიუჯეტის კომისიის წინასწარ განსახილველათ ახალ გადამხანა გემების ასანერგლათ შედგენილი ხარჯდარიცხვა, რისთვისაც მან გამოყოფა განსაკუთრებული პოლიკომისია; გადამხანაგებზე აგრეთვე ამ პოლიკომისიაში მიიწვიონ სახლგო სამინისტროს წარმომადგენელი. კომისია თავის გადაწყვეტილებას საბიუჯეტო კომისიას გადასცემს სათათბიროში წარსადგენათ.

საბიუჯეტო პოლიკომისია. შემდეგ საბიუჯეტო პოლიკომისიამ უშუალოდ სიბრძნის ხარჯდარიცხვის განხილვის დროს, საბიუჯეტო დანახა, რომ საშუალებებისათვის საზონისგან გადღებული 200,000 მანეთი სასულიერო კონსტრუქციებში კი არა, საშუალოდ ენარჩუნებოდა სიხლდამა დაანაწილონ, რადგან ისინი უფრო გაცნობილები არიან საშუალებების მდგომარეობასთან. პოლიკომისიამ აგრეთვე საბიუჯეტო დანახა სასულიერო სასწავლებლებში დაბალ მოსამსახურეთა გადამზადების უზრუნველყოფაში.

მუშაობა კითხვის კომისიისა. რადგანაც სინისტრომ სათათბიროში მუშაობა კითხვის შესახებ არაერთი კანონპროექტი არ წარადგინა. ამისათვის მუშაობა კითხვის კომისიის უზრუნველ მდგომარეობაში ჩავარდა. კერძო ცნობებით, როგორც კომისიის თვალთვალს გა-

მეორეს კი მაინც ვერაფრის უშვებდნენ. კარგებ შუა ამართული, ლურჯანთა შედგენილი, ფარნები ოდნავ შეტყუვდნენ, შოლოდ მკრთალათ ანაიხებდნენ თავის გარშემო...

მე უკვე გარის ამოფრია და ცის კამარზე გამოჩნდნენ კანტარტით ვარსკვლავები. ჯარის კაცებმა უკვე შესწავლეს სიმღერა—ცეცხვა კითხვა; ცეცხლად ერთთ მოვიყვანე თავი და მიერს მიდამოს მოერღო მათი გალობის ხმა, რომელსაც დაძინების წინ გალობდნენ, და ეს გალობის ხმა არღვედა ამ ყრუ და მხელ ყაზარბის მუერობებს. ყაზარბის კუთხეში, მაცხოვრის ხატის წინ, ჩამწკრივებულიყვნენ ჯარის კაცები და წყნარად ლოცულობდნენ. ხატის წინ ანთებული კანდელი მკრთალი სინათლე მორცხვით ანთებდა თავის გარშემო. სხვა ჯარის კაცთა შორის, ყურადღებას იპყრობდა ერთი ჯარის კაცი, რომელიც გამოსვლილი პირველის ისახედა და მუდგუნ გულმზრდელთი შეხედნას და პატივებს სთხოვდა. ლოცვის შემდეგ გაისმა ჩამდენჯერეტი ერთი მეორეზე დაუდგის ხმა. გალობა უწყველად და ყველა გვიშურა თავის კარისკენ მოსასვლელათ. ყაზარბში დარჩნენ მხოლოდ მოღარაჯე ჯარისკაცები.

ყველას ცინა. ყაზარბის გარშემო არა იმდენი არა. მიუღო თვალ-უწყედნელი ქალაქი, რომელიც დღის სინათლესათი იყო განათებული, ისიც კი მუერობას მისცემოდა;

უფია, სამინისტრო შობის შემდეგ აპირებს მუშათა დაწვევის კანონპროექტის წარდგენას სათათბიროში.

გარდაუღო კომისია. ამ კომისიამ გადასწავრა, როდესაც კომისიის პრეზიდიუმმა გამოამუშავებს სერიოზულ გეგმას კომისიის მუშაობისას, ამის შემდეგ შეუდგეს მუშაობას. 28 ნოემბრის კომისიის პრეზიდიუმის სხდომა დაესწრნენ შინაგან საქმეთა სამინისტროს წარმომადგენელი: ინისტრის ამხანაგი ლიკოზინი ბ.პ. პოლენოვი და პეტრუტეიკი. რეგულაციებმა გამოიქვეყნებულა, რომ არც შეიძლება ჰქონდეს იქმნას სათათბიროში წარდგენილი 9 ნოემბრის 1906 წ. დროებითი აგრარულ საკითხის უზრუნველყოფის კანონი, რომელიც შეეხება სოფლის საზოგადოებრივ დამოკლას. საინისტროს წარმომადგენლებმა განაცხადეს, რომ ეს კანონი სათათბიროში იქნება წარდგენილი დეკემბრის შუა რიცხვებში.

ახალი ამბავი

სანაგებობების ნაგებობა. როგორც ვიცით, ელსაბედის და მუშტილის ქუჩის კუთხეში, დღეებისყენ მიმავალ ქუჩაზე, ჩამდენიმე შეიარაღებულმა ახალგაზდად დაატყვევეს მეტევე ზაქარია გეგუაძე და გიორგი მამულაშვილი გახსრიეს და რომ ვერაფერი უპოვეს, ორივე დაატყვევეს; შემდეგ მამულაშვილის ურბანდეს: წადი, მოატე 900 მან. თორემ ამასაც დაშენც ამ სოფლის მოგაგზავნებო. მამულაშვილიც გათშურა, ისეცხა 110 მან. და ამხანაგი გაბოიხნა.

უსუსტის ქუჩაზე. 6 დეკემბრის, პოლიციამ გახსრიცა სპარტის ქვეშევრდომის პეტრო ასლანის ციხის ბინა. პოლიციელებმა გახსრიეს ქრის დროს რიგისა, „ბრათნივის“ სისტემის რეგულაციები და 15 ცილი პატრონა. ასლანისცი, რადგანაც

მხოლოდ ქალაქის დიდრონ და განთავსულ ქუჩებზე დრო გამოუყენებოდა მომსმრად ეტლის სრიალი და ბიჭების ფეხის ზედა ისევე მალე სწყვდამოდა. ყაზარბის ირგვლივ საზოგადოებრივ სრულ სუფივად, რასაც მხოლოდ ღამის დარჯების ფეხის ხმა და მასთან მინარეთობილი უარსო ლულულული არღვედა. ამ ლულულეს მოსიარულე დარჯე ძალიანად ყურს უფდებდა და თანაც ედრებოდა, თუქცა ეს ღამილი ნაძალადეს უფრო გავდა, ვერც ბუნებრივს. ამასთანვე ერთთ მძიმედაც ამოიხეწებოდა ხოლმე და თვითონაც ჩამდენიმე სიტყვას წაილულულდებდა, ისიც ისე მძიმედ და თრთოლო, რომ თითქმის ვიღაცის ეგზინაო.

საბარლო ჯარის კაცთა, ძილ-ლიც კი არ გავსებდნენ, ძილშიც კი იმას ეძიებთ, რასაც დღისთი ასი ათასჯერ ჩაგძიებან: „რას, დეა“ „რას—დეა“ და „შავომარს.“ განა ამის შემდეგ შეიძლება, რომ ამ ექიმს ციხე-საპატიმროში რაიმე განაშენებო? შეიძინათ და ხალხს ემსახუროთ?

ყაზარბში განცალკევებული იყო უფროსებისათვის წყაროლი ოთახები, ნაგრამ დღეს ყველა ცარიელი იყო და მხოლოდ ერთი ოთახიდან მოსიანდა სინათლის შუქი. იქვე რკინის ქარაბეზე, ჩამდენიმე ჯარის კაცს ეძინა, არც ეძინა მხოლოდ ვისილას. ის, როგორც ნილაყებზე იმყოფილი, მწერ ფუქრებს მასცე-

მას ნებაყოფი იარაღის სატარებლად არ ამოიხანდა, პოლიციამ დააპატიმრა და მეტეხის კიბეში გაგზავნა.

დეკემბრის, ხელმოწერით გაგზავნა თფ. ქალაქის გამგებების მოხელე ი. ბესელში და კლდე დააპატიმრეს.

დეკემბრის, სალამოთი, პოლიციამ გახსრიცა წყნეთის ქუჩაზე, საუფლისწულო უწყების სარდალის მუშათა საცხოვრებელი ბინები. მუშებს საყუკო არაფერი აღმოაჩენიათ და არც არაფერი დაუპატიმრებიათ.

წყნეთისავე ქუჩაზე პოლიციელებმა გახსრიცეს აგრეთვე სხვა კერძო სახლებიც, სხვათა შორის, გახსრიცეს ქართლ-კახეთის სამხედროლების სინათლის ქარხნის მუშის პეტერ სამაღიძის ბინა, წაიღეს ჩამდენიმე ბროზიურა და სამაღიძე დააპატიმრეს.

დეკემბრის, სალამოთი გოლინის პრესპეტზე, რადაც მხეზისა გამო, შერამანტეივის ქალს წახსებებია, სინოლდურ კანტორის მოხელე გეგუნი, ჩხუბის დროს ქალს წახსებებია სამი კაცი. თვის დასაცვლად გაბუნის უფრო რეგულაციები, მგრამ არ გაუსერიო საქმეში ჩაერია პოლიცია, რომელიც გაბუნია დააპატიმრა, გაბრანის ნება ჰქონდა გენერალ-გუბერნატორისგან იარაღის ტარებისა.

კვირას, 9 დეკემბრის, ზუბოლ-ლაშვილისაგან აწებებულ სახლში სახლში ქართულ ენაზე ბანი გრაზობაზექ წაიკითხეს ლექცია. 4 დეკემბრის, პუშკინის ბინა-ლიტერატურა-სა-გუბერნაციის უნერგისტიტის პრეზიდენტ-გენერალ-ბან ნ. კარკაშვილ დაიწყო პოპულიარულ ლექციების კითხვა ამ სათათბირო წარსული, ვმყოფ და მომავალი დედაბრისა. ორი ლექცია ბანმა კარკაშვილმა უკვე წაიკითხა.

ამ დღეში 15 დებუტატი ჩამოვიდა კავკასიის იმ ადგილებში, სადაც სცხოვრობენ თათები და ამ თბილისში გამარტეს თათები იმის შესახებ, რომ შუამდგომ-

მდა და მის გვერდით მისივე იქვე მის საწოლზე მუწდირი, ქული და ჩქეშები ვყარს; ვისილა დღეს ისე აღარ იყო მზიარული, როგორც სხვა დროს, თუმცა მან სუთი დღის წინათ მიიღო მესამე ბასონი (მავი) და ოცდამდე მანეთი ფული, რომლითაც იყიდა ახალი მუწდირი ჩექმები. მაგრამ დღეს ყველა ეს ისე იყავა, რომ თითქმის საშუალოთ თავიდან იშორებს ახალი პატრონი. მისი ოთახის სუფთათ, ეკლესიაში მოწყობილი, თუმცა მას, გარდა საწერ მაგიდას, ერთი ხის სკამსა, საწოლი კარატისა, მეფე-დღეფლის სურათი და ორი პატარა ხატების არაფერი გაჩნდა, დღეს არეულ დარბაზი იყო, თოფიც კი თავის ადგილას აღარ ეყიდა და იქვე კუთხეში იყო მიგდებული.

ვასილა რაღაცას ჩასცქეროდა, რაღაცას ღულულულებდა, დრო-გამოშვებით ვუღლის სიღრმედა მძიმედ ოხრავდა და თან ნაწყვეტანაყვეტ ლამაზაკობდა:

— ნუ თუ მართლს ამბობენ?— წაილაპარაკა მან, თითქო ვიღაცის ეკითხებოდა. როდესაც არსიდან პასუხი არ ისმოდა, თვითონვე უგებდა პასუხს თავის შეკითხვას:

— დიას, დიას, ყველა სიბართლე ყოფილა! ვინა ვარ მე? მეც მტერი ვყოფილა! ვისილასა! ნუ თუ ვინც გამოცდილავ შეუთხოვს, ყველა უღანაშუალონი იყვნენ? ახლა მიგხედი, მესმის რაშიც ყოფილა საქმე, მაგრამ ვიცანდა. მაგრამ არა, არა,

დეკემბრის, სალამოთი, კრევის მოედანზე პოლიციელებმა დააპატიმრეს, ერთი კაცი გვარად თელიკი კენერელი, რომელსაც სალად მოეპარა ფეხსაცმელი და მიპქონდა. ფეხსაცმელიც სწრაფ ყალბა თარგის მალაზიდან მოპარული აღმოჩნდა. ისილორე კენერელი პასუხის გებაში მისცეს.

დეკემბრის, თფილისის გარეშე გორები ჩამოთოლა და 6 დეკემბრიდან საგრანოზლათ აიკვდა. ღამით 6-7 დეკემბრის თფილისში, აც მოვიდა თოვლი.

სუთშაბის, 6 დეკემბრის, პოლიციის მე-9 ნაწილში, ავკლის ქუჩაზე მიმავალ გარის მარის მცხოვრებს ნიკოლოზ პაპუაშვილს, საცამოს 8 საათზე აავს დევცა სამი ურნობი შეიარაღებული კაცი და მუქარით მოსთხოვეს ფული. რაღაცად უტყნობებში უარი მიიღეს, მისცადნენ პაპუაშვილს და ბებუთით დასტრეს. ამის შემდეგ უტყნობები გადამაღნენ. დაქარლეს სუეკიმო დახსარება აღმოაჩენეს.

ამავე დღეს, სალამოს 6 საათზე დიღუბის ტაძართან მღვამ ტრაპეზის ელექტრონის ვაგონის კონდუქტორს თავს დევცა სამი კაცი. შუცნობათ კონდუქტორს, კონსტანტინეს დანჯილას, უზრძანეს ხმა არ ამოეღო. ორი უტყნობავანი მივიდა დანჯილასთან ჩამოატრეს საფულე, რომელშიაც 8 მან. და 9 კაპ. იყო და მიიღონენ. მცარცველები შეიარაღებულნი იყვნენ ბებუთობითა და რეგულაციებით: ცოტას ხანს შემდეგ მისულა პოლიცია, მაგრამ მცარცველებმა თავს უშველეს.

ლაზარეისა და ენდარეის ქუჩების შესართავთან მებრარებს ჩიმიშვიანის სახლში შეპარულან ქერდები და მოუპარათ მრავალი ძვირფასი ნივთები.

პოლიციის მე-9 ნაწილში, ლიუტერანთა სასახლის ახლო, 5 დეკემბრის, სალამოს 10 საათზე, მიღიდა და იმავ მანაშელი. სალიდან გაჩნდა ორი კაცი. მანაშელის ერთმა

და ათასჯერ არა! გვიან არა არის— წაილაპარაკა მან და ღრმა ფიქრს მიეცა. ამ დროს მას რაღაცა ახარბდა, გულზე რაღაცა მოსწოლოდა, მათ იყო ცრემლები გადმოვლდარა.

საბარლონი, როგორცტანჯეთ! როგორ გვეყვებოდნენ, როდესაც პოპე ვაყრადით მათ, როგორ გვეყვებოდნენ რომ ტყუია მოგ გულში მოგვებედებინა და ჩვენ, გულქვანი, სუთ წამში ერთხელ თითო ტყუილს ვესალდით და ისიც ფეხებდან დაიფყვით. მერე, რათა? რა დააშავა ეს? იმიტომ, რომ მთველარ მოუთმინა გულმა ამდენ უსამართლობის გულ-გულთა შეგებდნენ და იმთავც გაბედეს ხმისაღება? ალბათ ასეა მოწყობილი ქვეყანა, რომ უფანაშელო და მანაშევა და დამანაშევი კი თავისუფალი!

ერთ ხანს სიხუმე იღვა მას გარეშე. მხოლოდ ვასილას ცრემლები და სლოკანი არღვედა ამ სიხუმეს. მის წინ გადამდელი ვებრეტელა წყრილის სიტყვები გულს უშუაოდ იმგრებდა გრისა და იმვე სიტყვებს, რადენჯერმე კითხულობდა გრის იმვე წყრილს, თითქო უნდა გაიხსენებოდა.

ერთხელ, ერთხელ კიდევ წავიკითხე, იმეორება თვალტრემიანი ვასილა. და მგონის მეოცე-ჯერ კითხულობდა. „მშავო ვასილო! მე მიერდ შენი უკანასკნელი წერილი, სადაც ამოვიკითხე შენი მეცურე მოქმედება. მაპატიე, ვასილო,

